

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218200312
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3218200312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobkyne I.. T. B., narodenej XX.XX.XXXX, bytom R. R. XXX, F. R., zastúpenej T.. S. T. Q., advokátkou so sídlom P. 7, XXX XX M., proti žalovanému Bc. P. Jančimu, narodeného XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, Q. nad Q., zastúpenému T.. U. L., advokátom, so sídlom P. XXXX/XX, Q. nad Q., o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 2C/6/2018-78, zo dňa 5. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu na obnovu konania z a m i e t a.

Žalovaný m á proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/232/2016. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v celom rozsahu. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v spore vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/232/2016 sa žalobca P. T. domáhal proti žalovanej T. B. zaplata sumy 2.900,- eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 12.08.2016 požičal žalovanej sumu 2.900,- eur v hotovosti, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť do 12.09.2016. Rozsudkom č. k. 5C/232/2016-35 zo dňa 09.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5NcC/11/2017-102, 5Co/232/2017 zo dňa 10.01.2018 súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.900,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.900,- eur od 13.09.2016 do zaplata, v lehote troch dní. Žalovaná v rámci svojej procesnej obrany tvrdila, že celú sumu 4.263,- eur, teda istinu vrátane úrokov so žalovanej zmluvy o pôžičke zo dňa 12.08.2016 uhradila. Na preukázanie tohto tvrdenia navrhla ako svedka vypočuť svoju matku L. F., ktorú súd vypočuť. Žalobca v priebehu konania, ako aj pri výsluchu poprel, že by žalovaná čo i len čiastočne svoj záväzok z predmetnej zmluvy splnila. Súd v tomto konaní uzavrel, že vrátenie pôžičky žalovanou žalobcovi zostalo iba v rovine nepreukázaného tvrdenia samotnej žalovanej, ktoré prezentovala tak pred súdom, ako aj pred inými osobami iba ona.

2. Nový dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, nakoľko v čase vykonania výsluchu už bolo vynesené rozhodnutie aj odvolacieho súdu a tento dôkaz môže privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bol výsluch žalovaného ako svedka - poškodeného v trestnom konaní sp. zn. N.: B.-XX/X-F.-TN-XXXX, vedenom KR PZ A., dňa 16.01.2018, pri ktorom žalovaný uviedol, že „prvá zmluva, z ktorej mu neplnila bola na sumu 2.900,- eur, o ktoré sa súdia, ďalšia bola 7.000,- eur a okolo 3.600,- eur a následne uviedol, že z týchto zmlúv mu dňa 12.09.2016 vrátila sumu 5.000,- eur“. Podľa názoru súdu prvej inštancie skutočnosť, že došlo k úhrade sumy 5.000,- eur žalobkyňou žalovanému v nadväznosti na zmluvu o pôžičke, uzavretú dňa 12.08.2016 je novou skutočnosťou vo

vzťahu k pôvodnému sporovému konaniu a má priamy dopad na správne zistenie skutkového stavu v predmetnom spore sp. zn. 5C/232/2016. Pri existencii dvoch zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi stranami sporu v rovnaký deň, pri rovnakom zabezpečení a pri rovnakej lehote splatnosti a za existencie úhrady v sume 5.000,- eur zo strany žalobkyne žalovanému, ktorá úhrada toho času nie je medzi stranami sporná, je nevyhnutné sa pri uplatnení nároku veriteľa voči dlžníkovi z jednej z týchto zmlúv zaoberať a vyporiadať otázkou započítania uvedenej úhrady dlžníka, teda žalobkyne na konkrétny dlh voči veriteľovi. Dospel preto k záveru, že uvedený dôkaz je spôsobilý privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nakoľko v posudzovanom prípade dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby na obnovu konania z dôvodu podľa § 397 písm. a) CSP, povolil obnovu konania.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. V odvolaní zdôraznil, že dňa 12.08.2016 poskytol žalobkyňi dve pôžičky. Doobeda to bola pôžička vo výške 7.000,- eur a poobede, keď od kamaráta zohnal ďalšie peniaze, jej požičal sumu 2.900,- eur. V pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5C/232/2016 žalovaný v súvislosti s nevrátenou pôžičkou v sume 2.900,- eur neuvádzal splatenú sumu 5.000,- eur, pretože nevidel na to dôvod, keďže táto vrátená suma 5.000,- eur sa týkala inej pôžičky. Žalovaný sa opakovane vyjadroval, že sumu 2.900,- eur mu žalobkyňa nevrátila. Sama žalobkyňa nespomenula, že žalovanému nejakú sumu 5.000,- eur vrátila, z čoho vyplynulo, že aj ona považovala sumu 5.000,- eur ako splatenie inej pôžičky. Pokiaľ by žalobkyňa vrátila žalovanému pôžičku, ktorá bola žalovaná v pôvodnom konaní, žalovaný by nežaloval vrátenie peňazí z titulu danej zmluvy o pôžičke, ale by žaloval z titulu inej zmluvy o pôžičke. Poukázal na to, že v priebehu sporu žalobkyňa zásadným spôsobom menila svoje tvrdenia podľa toho, ako jej to v danom čase vyhovovalo. Tvrdila: 1. zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, 2. požičaná suma je fiktívna, žalovaný nikdy žalobkyňi sumu 2.900,- eur neposkytol, 3. žalovanú sumu žalobkyňa žalovanému splatila. Požičiavanie peňazí bolo vždy iniciatívou žalobkyne. Zmeny procesnej obrany žalobkyne v priebehu pôvodného i terajšieho konania sú nedôveryhodné a účelové. Zdôraznil, že žalobou o obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo procesnoprávných väd. V zmysle ustálenej judikatúry je potrebné vychádzať zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia ako princípu právnej istoty. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne. Žiadal priznanie náhrady trov konania.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Vo vyjadrení uviedla, že nie je pravdou, že žalovaný poskytol žalobkyňi dňa 12.08.2016 dve pôžičky, doobeda vo výške 7.000,- eur a poobede vo výške 2.900,- eur. Žalobkyňa dňa 12.08.2016 podpísala žalovanému dve zmluvy o pôžičke, prvú na 2.900,- eur a druhú na 7.000,- eur s príslušenstvom. Obe boli fiktívne. Nie je pravdou, že žalobkyňa v pôvodnom konaní netvrdila, že svoj dlh uhradila. Od začiatku uvádzala, že svoj dlh napriek všetkému uhradila v plnej výške a nie je žalovanému nič dlžná. Akurát to nevedela preukázať, a to až do výsluchu žalovaného v trestnom konaní zo dňa 16.01.2018, kde žalovaný sám priznal, že žalobkyňa mu uhradila sumu 5.000,- eur dňa 12.09.2016 a on si „to sám logicky zadell čaš' na tú a čaš' na tú druhú“. Potvrdenie úhrady zo strany žalovaného je novou skutočnosťou, nakoľko v pôvodnom konaní popieral akúkoľvek úhradu zo strany žalobkyne.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne zopakoval, že v pôvodnom konaní neuvádzal splatenú sumu 5.000,- eur, pretože nevidel na to dôvod, keďže táto vrátená suma 5.000,- eur sa týkala inej pôžičky. Žalovaný sa opakovane vyjadroval, že sumu 2.900,- eur mu žalobkyňa nevrátila. Zotrval na názore, že v konaní neboli preukázané nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného opakovala svoje vysvetlenie, že zmluvy boli na základe nátlaku žalovaného žalobkyňou podpísané na „zabezpečenie“ úrokov z predchádzajúcich zmlúv o pôžičke, nakoľko žalobkyňa nedokázala platiť žalovanému vysoké úroky. Žalobkyňa si bola vedomá, že od žalovaného z predchádzajúcich zmlúv mala pôžičky s vysokým úrokom a bez právneho vzdelania nemala vedomosť o tom, že zmluva o pôžičke je faktickou zmluvou, teda, že musí dôjsť k odovzdaniu peňazí. Žalobkyňa si domnievala, že ak žalovaný dal dlžné úroky do novej zmluvy ako istinu, tak si ju opätovne „požičala“, preto z uvedenej zmluvy aj plnila. Uviedla, že žalovaný bol prichytený pri klamstve, pred samotným súdom, ako aj pri výsluchu v trestnom konaní ČVS: B.-XX/X-VYS-TN-XXXX opakovane.

Žalovaný sa aj v pôvodnom konaní vo vyjadrení, či mu je žalobkyňa dlžná ešte z nejakých iných zmlúv, vo svojich výpovediach na pojednávaní „zamotal“ ohľadne požičaných a vrátených peňazí. Žalovaný účelovo tvrdí, že sumu 5.000,- eur započítal na inú zmluvu, avšak v trestnom konaní uviedol, že v jeden deň dňa 12.08.2016 spisali dve zmluvy, prvá bola na 2.900,- eur a druhá na 7.000,- eur, žalobkyňa mu uhradila sumu 5.000,- eur dňa 12.09.2016 a on si to sám logicky zadelil časť na tú a časť na tú druhú. Zotrvála na tom, že potvrdenie úhrady zo strany žalovaného je novou skutočnosťou, nakoľko v pôvodnom konaní popieral akúkoľvek úhradu zo strany žalobkyne.

7. V ďalšom vyjadrení žalovaný považoval za potrebné informovať odvolací súd, že sa zúčastnil záverečného preštudovania trestného spisu, v ktorom žalobkyňa vystupuje ako obvinená a takto zistil, že v trestnom konaní vystupuje 23 poškodených s celkovou výškou škody 323.000,- eur, pričom predpokladaná škoda dosahuje až 700.000, eur, keďže poškodení sú nielen zo Slovenska, ale aj z Českej republiky a Rakúska. Podľa zistení žalovaného žalobkyňa má sklony ku klamaniu. P. znalec L.. P. R. označil žalobkyňu ako osobu s emočne nestabilnou osobnostnou štruktúrou. Ku konaniu žalobkyne, ktoré sa jej kladie za vinu, malo dochádzať v dôsledku čoraz horšieho zvládania problematiky, ktorá sa obvinenej vymykala z rúk.

8. K vyjadreniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že oznámenie žalovaného je účelové, obsahuje nepravdivé skutočnosti, ktoré sú vytrhnuté z kontextu. Obvinenie považuje za nedôvodné a pokiaľ nebude trestné stíhanie zastavené, svoju nevinu preukáže na súde. Tvrdenie, že má sklony ku klamstvu je nepravdivé, naopak v tomto konaní, ako aj v trestnom konaní to bol práve žalovaný, ktorý bol viackrát pri klamstve pri svojich výpovediach prichytený. Akcentovala, že nie je páchatelom, ale obeťou svojej naivity, dôveryhodnosti a vydierania.

9. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

10. V predmetnej veci sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/232/2016. V konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/232/2016 súd rozsudkom zo dňa 9. marca 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5NcC/11/2017, 5Co/232/2017, zo dňa 10. januára 2018 uložil T. B. povinnosť zaplatiť P. T. sumu 2.900,- eur s príslušenstvom. Žalobu o obnovu konania žalobkyňa odôvodňovala novým dôkazom, ktorý vyplynul z výsluchu žalovaného, ako svedka - poškodeného v trestnom konaní sp. zn. N.: B.-XX/X-VYS-TN-XXXX, vedenom KR PZ A. dňa 16.01.2018, ktorým je nepochybne preukázané jej tvrdenie o úhrade žalovanej pohľadávky. Uvedený dôkaz nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, nakoľko v čase vykonania výsluchu už bolo vynesené rozhodnutie aj odvolacieho súdu a tento dôkaz môže pre ňu priniesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

11. Súd prvej inštancie žalobe na obnovu konania vyhovel, keď dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby na obnovu konania z dôvodu podľa § 397 písm. a) CSP, nakoľko je novou skutočnosťou, že došlo k úhrade sumy 5.000,- eur žalobkyňou žalovanému v nadväznosti na zmluvy o pôžičke uzatvorené dňa 12.08.2016 a uvedený dôkaz - výpoveď žalovaného v trestnom konaní je spôsobilý privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S týmto rozhodnutím sa odvolací súd nestotožňuje.

12. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. Platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti, vymedzenými v ust. § 397 CSP.

13. Žaloba na obnovu konania je v zmysle § 397 písm. a) CSP prípustná, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

14. Žalobu na obnovu konania môže podľa § 400 CSP podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

15. Dôvodom prípustnosti obnovy konania sú skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 CSP bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní s tým, že otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, v zmysle judikatúry, do vyhlásenia rozsudku (Števec, M., Ficová, S., Q., J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomášovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, 1327 s.).

16. Procesné dokazovanie je procesným právom osobitne upravený postup súdu v civilnom sporovom konaní, ktorý slúži k utvoreniu poznatkov súdu o skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie. Ťažisko dokazovania bolo a je na konaní pred súdom prvej inštancie s možnosťou odvolacieho súdu skutkové závery dopĺňať, prípadne korigovať. Výlučne len na základe dokazovania súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Je ovládané prejednacou zásadou, prejednáca zásada súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré povinnosti stranám sporu vyplývajú z civilného sporového poriadku.

17. Strana sporu, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré budú vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústí do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykoná bez návrhu, za splnenia podmienok stanovených v § 185 CSP, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

18. A. v konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/232/2016 popri inej svojej procesnej obrane namietala, že celú sumu pôžičky, vrátane úrokov veriteľovi vrátila. Tvrdenie o úhrade žalobou uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom (pohľadávky 2.900,- eur s príslušenstvom, lebo len táto suma bola predmetom pôvodného sporu), nie je teda novou skutočnosťou vo vzťahu k pôvodnému sporovému konaniu tak, ako uvádza v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie, ktorý týmto prijal argumentáciu žalobkyne pre povolenie obnovy konania. Žalobkyňa v celom svojom pôvodnom konaní popierala povinnosť zaplatiť žalovanú sumu, v rámci svojej procesnej obrany namietala platnosť samotnej zmluvy o pôžičke, aj povinnosť vrátiť žalobcovi pôžičku. Tvrdenia žalovanej, že žalobcovi pôžičku vrátila, neboli v konaní preukázané. V žalobe na povolenie obnovy konania žalobkyňa označuje nový dôkaz, ktorý ako vyplýva z tvrdenia žalobkyne nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a môže pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ktorým je výsluch žalovaného ako svedka, poškodeného v trestnom konaní sp. zn. ČVS: B.-XX/X-VYS-TN-XXXX, vedenom KR PZ Trenčín dňa 16. 01. 2018, z ktorého podľa tvrdení žalobkyne možno vyvodíť, že dlh, ktorý mala voči žalovanému, splnila. S argumentáciou žalobkyne, ani so záverom súdu prvej inštancie, ktorý povolil obnovu konania v danom prípade, odvolací súd nesúhlasí. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a) CSP) je mienená nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní, alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy stranám sporu voči súdu. Predpokladom obnovy podľa citového zákonného ustanovenia je, aby dôkazy, ktoré v dobe pôvodného rozhodovania už existovali, nemohla strana sporu použiť bez svojej viny. Právne relevantná je nemožnosť ich použitia (použitia dôkazov), nie ich neexistencia, ako tomu je v danom prípade, keď odvolací súd v pôvodnom konaní rozhodol dňa 10.01.2018 a dôkaz, vykonania ktorého sa žalobkyňa domáha je zo dňa 16.01.2018.

19. Dôvodom prípustnosti obnovy konania sú skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania. Predmetom pôvodného konania bol nárok na zaplatenie 2.900,- eur s príslušenstvom zo zmluvy o pôžičke uzavretej na sumu 2.900,- eur, pričom tzv. nový dôkaz sa týka vyjadrenia žalovaného zo dňa 16.01.2018, ktorý na otázku vyšetrovateľa, aby uviedol koľko a kedy T. B. poskytol pôžičky, ktoré mu doposiaľ nevrátila, žalovaný odpovedal, že prvá bola 2.900,- eur, o túto sa súdime (teda ju považoval za nesplatenú, keďže v procesnom postavení žalobcu sa domáhal zaplatenia sumy 2.900,- eur - poznámka odvolacieho súdu), ďalšia bola 7.000,- eur a okolo 3.000,- eur. Všetky poskytol v mesiaci august 2016 a od septembra prestala splácať. Zotrval na tom, že prvá doposiaľ

nevrátená pôžička je 2.900,- eur, keďže predchádzajúca pôžička vo výške 7.000,- eur bola z väčšej časti splatená. Vrátila sumu 5.000,- eur.

20. Vzhľadom na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil.

21. Vzhľadom na konečné rozhodnutie vo veci bol v konaní úspešný žalovaný, ktorý má v zmysle § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti neúspešnej žalobkyni s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).